

Tillægsbetænkning

over

I. forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) og

II. forslag til lov om kommunal indkomstskat.

(Afgivet af udvalget den 16. marts 1967).

Udvalget har holdt to møder efter lovforslagenes anden behandling.

Udvalget har siden afgivelsen af betænkningen modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra

Dansk Arbejdsgiverforening
Herstedernes kommune
Den katolske kirke i Danmark
Repræsentanter for det mosaiske tros-
samfund i København.

De skriftlige henvendelser er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen tillige med en fra finansministeren modtaget oversigt over statsbudgettet.

Under et samråd med finansministeren har udvalget henledt ministerens opmærksomhed på henvendelserne fra de to trosamfund. Ministeren gav udtryk for, at han vil lade henvendelserne indgå i overvejelserne i forbindelse med spørgsmålet om ændring af ligningslovens §§ 8 A og 14, stk. 2.

Udvalget indstiller, at det i henhold til § 7, stk. 6, i folketingets forretningsorden vedbliver at bestå indtil folketingssamlingens slutning.

Ad I. forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* i den skikkelse, hvori det foreligger efter afstemningen ved anden behandling.

Et *mindretal* (venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kan ikke

19 Udvalgenes betænkninger m. m.

medvirke ved lovforslagets gennemførelse, men henviser til ordførernes bemærkninger ved lovforslagets anden behandling.

Ad II. forslag til lov om kommunal indkomstskat.

Indenrigsministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget).

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men henviser til ordførernes bemærkninger ved lovforslagets anden behandling.

Ændringsforslag

til

II. forslag til lov om kommunal indkomstskat.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Peter Nielsen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Eigil Schytt, Ninn-Hansen, Jørgen Jensen, Poul Møller, Poul Sørensen, Ømann og Aksel Larsen):

Til § 2.

1) I stk. 4 ændres ordene „§ 1, nr. 4,“ til: „§ 1, nr. 5,“.

Til § 3.

2) I stk. 3 ændres ordene „§ 1, nr. 4,“ til: „§ 1, nr. 5,“.

Til § 5.

3) I stk. 1 ændres ordene „jfr. § 35, stk. 4,“ til: „jfr. § 35, stk. 3,“.

Til § 6.

4) I stk. 2, sidste punktum, ændres ordet „udskrivningsskalaer“ til: „skalaer“.

Bemærkninger.

Disse ændringsforslag, der er af rent redaktionel karakter, er konsekvenser af nogle af finansministeren fremsatte ændringsforslag til forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Peter Nielsen.

Ove Hansen.

Per Hækkerup,
formand.

Egon Jensen.

Hans Lund.

Chr. Rasmussen.

Børge Schmidt.

Eigil Schytt.

Henry Christensen.

Alfred Bøgh.

Jens Frandsen.

Poul Hartling.

Ib Thyregod.

Ninn-Hansen.

Jørgen Jensen.

Poul Møller.

Poul Sørensen.

Ømann.

Aksel Larsen.

Hilmar Baunsgaard.

Skytte.

Bilag 1.

FINANSMINISTERIET

Den 16. marts 1967.

Oversigt over statsbudgettet 1966-67 og 1967-68.

1. Resultatet af *indeværende finansår* kan endnu ikke opgøres definitivt. Finansministeriet har endnu ikke afsluttet behandlingen af styrelsernes bidrag til tillægsbevillingslovsforslaget for 1966-67, der ventes fremsat i folketinget midt i april, og det kan ikke udelukkes, at der ved regnskabsaflæggelsen konstateres forskellige mindre forskydninger i forhold hertil. Med disse forbehold skønner man i dag, at kasseoverskuddet i 1966-67 vil blive omkring 800 mill. kr., jfr. omstående tabel.

Efter de foreliggende oplysninger vil såvel de samlede indtægter som de samlede udgifter svare ret godt til finanslovens tal for 1966-67. Som helhed er budgettets rammer således overholdt, men der er en del mindre afvigelser på enkelte poster, navnlig forsåvidt angår de lovbundne tilskud.

2. For det *kommende finansår* er i tabellen anført de tal, der vil indgå i finansloven. Tallene er således summen af finanslovsforslagets tal og de i februar stillede ændringsforslag, jfr. aktstykker af 24. februar, samt de af finansministeren den 13. marts stillede ændringsforslag. I de sidstnævnte ændringsforslag er indarbejdet de forven-

tede statsfinansielle virkninger, *dels* af udskrivningsloven og loven om merværdiafgift, *dels* af de lovforslag, der forventes vedtaget i folketingsåret 1966-67, herunder lovforslaget om boligfond, tilskud til mejeriprodukter samt margarine (rapsordning). Endvidere er foretaget enkelte andre korrektioner, dels vedrørende reserven til pris- og lønstigninger, landbrugsstøtte m. v., dels vedrørende statens pensionsudgifter til tjenestemænd.

Resultatet for 1967-68 er et *kasseoverskud på 166 mill. kr.*

Medens de samlede indtægter viser en stigning på 1943 mill. kr., viser udgifterne en stigning på i alt 2577 mill. kr. Der er heri indregnet 350 mill. kr. til udgifter ved ny lovgivning samt afsat 80 mill. kr. til tillægsbevillinger i årets løb samt 1300 mill. kr. til pris- og lønstigninger, landbrugsstøtte m. v. Ved fastsættelsen af sidstnævnte reserve er taget i betragtning, at en del af statens merudgifter på § 2 som følge af højere lønninger m. v. vil blive modsvaret af øgede indtægter tilvejebragt ved takstforhøjelser. Lovforslag herom vil senere blive fremsat.

Samlet oversigt over statsfinanserne.

mill. kr.	1966-67		1967-68	
	FL	Skøn	FFL	FL
Afgifter	10.370	10.225	10.803	11.836 ¹⁾
Personskatter	5.680	5.750	6.941	5.841 ²⁾
Selskabsskatter	700	700	735	735
Andre driftsindtægter	395	450	515	656
I alt driftsindtægter	17.145	17.125	18.994	19.068

<i>Driftsudgifter</i>	13.760	13.730	15.486	16.031
Heraf reserver til:				
Tillægsbevillinger	80	—	100	80
Pris- og lønstigninger, landbrugsstøtte m. v.	1.150	—	1.300	1.300
Ny lovgivning	—	—	—	350
Civile anlægsudgifter	1.900	1.960	2.252	2.248
I alt drifts- og anlægsudgifter	15.660	15.690	17.738	18.279
Overskud på drifts- og anlægsbudgettet ...	1.485	1.435	1.256	789
Nettokapitalbudget	÷ 700	÷ 635	÷ 772	÷ 623 ³⁾
Kasseoverskud	785	800	484	166

1) <i>Beløbet fremkommer således:</i>		mill. kr.
FFL		10.803
ÆF pr. 24. februar		25
MOMS (efter faktureringsmetoden):		
Samlet provenu oprindelig	1.260	
fragår: import, 7 pct.	÷ 165	
godtgørelse til aviser	÷ 20	
— til personbefordring	÷ 50	
— hoteller	÷ 10	
nedsat afgift på radio og TV	÷ 7	
		1.008
I alt...		11.836

2) <i>Beløbet fremkommer således:</i>		mill. kr.
FFL		6.941
ÆF pr. 24. februar, heri forhøjet lønmodtagerfradrag		÷ 240
Udskrivningsloven:		
persontilskud	÷ 210	
forhøjede bundgrænser	÷ 400	
— merindkomstfradrag	÷ 100	
— børnetilskud	÷ 150	
		÷ 860
I alt...		5.841

3) Heri indgår en nettoindbetaling fra arbejdsløshedskasserne på 167 mill. kr.

Bilag 2.

København, den 16. marts 1967.

I anledning af det af finansministeren den 7. december 1966 genfremsatte forslag til „Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat)“ tillader Dansk Arbejdsgiverforening sig at fremsætte følgende bemærkninger:

Den udbetalte løn vil af lønmodtagerne blive betragtet som deres indtægt for det præsterede arbejde. Såfremt man beslutter at reducere den udbetalte løn ved at lade arbejdsgiveren indeholde skat deri, vil resultatet — især i en periode med stigende skatter — være et øget pres på lønningerne, idet den enkelte lønmodtager vil søge at holde sig skadesløs for skatteforhøjelsen. Muligheden for at få et sådant krav imødekommet vil være relativt stor på et stramt arbejdsmarked.

Det vil således have ganske betydelige konsekvenser i retning af at hæve det danske pris- og omkostningsniveau, såfremt man beslutter at beskatte indkomsten, før den kommer til udbetaling.

Det er derfor af største betydning, at arbejdsgiverne kan afregne den fulde løn til de ansatte. Dette er i strid med princippet om at beskatte indkomsten ved kilden, men ikke med princippet om skattebetaling efter løbende indkomst, idet skatteyderen kan pålægges selv at sørge for indbetalingen af skatten. Herved opnår man også at præcisere, at det er skatteyderen selv, der skal bære omkostningerne i forbindelse med administrationen. På den anden side opnår man de samme virkninger i konjunkturpolitisk henseende som ved den foreslåede kildeskatteordning.

Det må ud fra et samfundsmæssigt synspunkt foretrækkes, at beregningen og opkrævningen af enhver form for skat varetages på den i såvel administrativ som økonomisk-politisk henseende mest effektive og rationelle måde, således at man beskæftiger mindst mulig arbejdskraft ved denne „upro-

duktive“ funktion. Dette opnås efter vor mening bedst ved at lade den enkelte skatteyder ud fra økonomiske kriterier udpege det organ, der mest rationelt og følgerigt for det mindste gebyr vil påtage sig opgaven.

Adskillige organer vil kunne løse denne opgave rationelt: Større virksomheder med et veludbygget regnskabssystem, pengeinstitutter, diverse økonomikontorer samt eventuelt nyetablerede administrationskontorer, som alle vil kunne udnytte EDB-teknikken.

Derimod vil mange mindre virksomheder kun kunne udføre denne opgave på en lidet rationel måde, og man vil i mange tilfælde beskære den mindre virksomhedsleders allerede hårdt belastede fritid ved at pålægge ham at være skatteberegner og -opkræver.

Uanset om man pålægger arbejdsgiveren eller skatteyderen pligten til at beregne og indbetale skatten, må systemet tilrettelægges så administrativt enkelt som muligt. For at lette beregningen må man tilstræbe et fåtal af forskellige opkrævnings-skalaer og et minimum af eventuelle overflytninger fra én skala til en anden. Det er således vanskeligt at administrere en ordning, hvor f. eks. en mandlig lønmodtager skal have ændret beregningsgrundlaget eller -skalaen, hver gang hans hustru går ud eller ind af arbejdsmarkedet.

Ligeledes må korrespondancen mellem skattemyndighederne og den enkelte skatteindeholder være af så lille omfang som muligt, hvorfor også indberetningerne til skattemyndighederne må ske med så lange mellemrum som muligt.

Såfremt man vælger at pålægge arbejdsgiveren pligten til at beregne og indeholde skatten, vil det være en betydelig administrativ lettelse for vore medlemsvirksomheder, såfremt indberetningen til skattemyndighederne kan ske samtidig med indsendelsen af oplysningerne til den af

Dansk Arbejdsgiverforening udarbejdede lønstatistik. Disse oplysninger indsendes hvert kvartal. Skattemyndighederne vil i dette tilfælde kunne få specificerede oplysninger vedrørende de enkelte lønudbetalinger i løbet af kvartalet til hver enkelt lønmodtager.

Det er af finansministeren anført, at arbejdsgiveren vil få tilstrækkelig kompensation gennem adgangen til i en vis tid at råde over de indeholdte beløb. Skønsmæssigt vil vi anslå, at den i forslaget anførte afregningsfrist vil give en rentegevinst pr. indeholdelse i en arbejders ugeløn af en størrelsesorden på 50 øre. Dette vil ikke nær dække udgifterne til arbejdskraft, kontormaskiner, materialer m. v. i forbindelse med beregningen, indeholdelsen og redegørelsen. Det må derfor henstilles, at man for i et vist omfang at kompensere arbejdsgiverne for den administrative byrde, der pålægges dem ved det forelagte kildeskatteforslag, giver mulighed for at afregne de indeholdte skattebeløb med længere mellemrum.

Da Dansk Arbejdsgiverforening foretrækker indberetninger til skattevæsenet med mindst et kvartals mellemrum, vil vi, idet vi samtidig henviser til det foran anførte om omkostningerne og muligheden for dækning af disse, anse en afregningsfrist på 3 måneder som mindre bebyrdende.

Skævheden i lovforslaget, hvor man i højere grad pålægger arbejdsgiverne byrderne fremfor at lægge dem på den enkelte skatteyder, kommer også til udtryk i lovforslagets regler om hæftelse i forbindelse med for lavt indeholdte skattebeløb. Det burde i højere grad være skatteyderen selv, der var umiddelbart ansvarlig over for det offentlige, idet man har erfaring for, at en bestemmelse som den i forslaget anførte i visse tilfælde kan give anledning til misbrug fra de ansattes side.

Dansk Arbejdsgiverforening må således henstille, at folketinget — såfremt det vedtager at pålægge arbejdsgiverne disse pligter — i videst muligt omfang ved den nærmere bearbejdelse af lovforslaget og ved udarbejdelsen af ikrafttrædelsesloven gør arbejdsgiverens byrder som skatteberegner og skatteopkræver mindst muligt belastende for ham. Det er en betydelig byrde, man allerede synes at have besluttet sig til at pålægge samtlige landets arbejdsgivere, hvorfor man fra lovgivningsmagts side til gengæld bør sikre, at de beføjelser, der ifølge lovforslaget gives skattemyndighederne til nærmere at udforme visse regler og kriterier, ledsages af en principbeslutning om, at ethvert hensyn, som fremmer en rationel administration, skal tilgodeses.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Svend Heineke.

/ Arne Lund.

Bilag 3.

HERSTEDERNES KOMMUNE,
Albertslund.

Den 9. marts 1967.

Hr. fhv. minister Per Hækkerup, m. f., folketinget.

Medens de ældre kommuner ser ud til at ville gå imod en central opkrævning af kildeskat, er socialdemokratiet i køgekredsen allerede tidligere gået ind for central opkrævning, ikke mindst fordi det er nødvendigt for kommunerne i kredsen at få en skattemæssig udligning. Foranlediget af en henvendelse fra „Bymæssige Kommuner“ om kildeskatteopkrævningen har Herstedernes kommunalbestyrelse ved kommunalbestyrelsesmødet den 8. d. m. enstemmigt

tilkendegivet, at man går ind for den centrale opkrævning. Da man ikke forventer, at kommunens standpunkt vil møde sympati hos de ældre velfunderede kommuner, har jeg ønsket at gøre regeringen og skatteudvalget bekendt med vort synspunkt. Således foranlediget vedlægger jeg kopi af kommunens skrivelse af g. d. til foreningen „Bymæssige Kommuner“. Kopi er ligeledes tilsendt finansministeren.

Med venlig hilsen
H. Nielsen.

HERSTEDERNES KOMMUNALBESTYRELSE

Den 8. marts 1967.

I besvarelse af foreningens skrivelse af 20. februar 1967 om kildeskatteordning tilbagesendes det fremsendte spørgeskema i udfyldt stand.

I anledning af, at foreningen oplyser, at man formentlig fra de kommunale foreningers side bør anbefale en kildeskatteordning, som bibeholder kommunernes opkrævningsmyndighed, skal Herstedernes kommunalbestyrelse udtale, at man ikke er enig heri. Herstedernes kommune er en af de omegnskommuner, som i disse år vokser meget, og sådanne kommuner har ikke opkrævningsafdelinger, som tilnærmelsesvis kan opfylde de krav, som må stilles under den fremtidige kildeskatteordning. Når man derfor som argument for en decentraliseret opkrævning bl. a. har fremført, at kommunerne har det nødvendige administrationsapparat, gælder det langt fra for alle danske kommuner. Udviklingskommunerne har meget store vanskeligheder med at skaffe kvalificeret personale, og disse vanskeligheder må forventes at blive lettet en del, såfremt opkrævningsen sker centralt.

Herstedernes kommunalbestyrelse må endvidere påpege, at det er en nødvendighed, at man ved økonomisk udligning mellem

kommunerne standser den skatteskrue i udviklingskommunerne, som gør det overordentligt byrdefuldt for unge mennesker at flytte ind i lejligheder i disse kommuner. Herstedernes kommunalbestyrelse må yderligere påpege, at denne udligning må forudsætte, at princippet „Lige skat for lige indtægt“ indføres for alle landets skatteydere, således at en skatteydere samlede kildeskat til stat og kommune ikke påvirkes af skatteyderens bopæl eller arbejdssted, men skattemidlerne fordeles mellem kommunerne efter kriterier, som tilgodeser udviklingskommunernes særlige forhold. En sådan ensartet opkrævning og fordeling vil kunne gennemføres administrativt lettest ved en central opkrævning af kildeskatten.

For at vidt angår det af foreningen By-mæssige Kommuner fremførte likviditetsproblem, er Herstedernes kommune enig i, at lovgivningsmagten må løse de likviditetsvanskeligheder, som måtte opstå for kommunerne i forbindelse med overgangen fra kommunal opkrævning til central opkrævning; men når forholdene i øvrigt taler for en central opkrævning, må likviditeten kunne løses på anden måde end ved den foreslåede kommunale opkrævning.

P. k. v.

H. Nielsen,
borgmester.

Bymæssige kommuner.

Bilag 4.**KATOLSK BISPEKONTOR**

København, den 15. marts 1967.

Som biskop for den katolske kirke i Danmark tillader jeg mig herved høfligst at rette henvendelse til udvalget med anmodning om, at den i den nugældende ligningslovs § 8 A hjemlede adgang til ved opgørelse af den skattepligtige indkomst af fradrag gaver med indtil 1.000 kr. må blive opretholdt, i hvert fald for så vidt angår gaver ydet til de anerkendte troessamfund.

På samme måde skal jeg tillade mig at anmode om, at der ikke foretages nogen ændring i den adgang, der hidtil har været gældende til at bringe de af de anerkendte troessamfunds medlemmer i henhold til ligningslovens § 14 ydede kirkebidrag m. v. til fradrag i medlemmernes skattepligtige indkomst.

Til støtte for denne anmodning kan jeg overfor udvalget oplyse, at den katolske kirke i Danmark i 1966 i kirkebidrag fra sine medlemmer har modtaget i alt 725.000 kr., hvoraf 125.000 kr. er ydet i medfør af ligningslovens § 14, medens den væsentligste del af de resterende 650.000 kr. er ydet i medfør af ligningslovens § 8 A.

Jeg kan yderligere oplyse, at den katolske kirke i Danmark organisatorisk er inddelt i 40 sogne, og at de indkomne midler medgår til opretholdelse heraf, administration af ministerialprotokoller, præstelønninger, vedligeholdelse af kirker, drift af en række skoler m. v.

Da de gennem kirkebidrag indkomne midler i en årrække ikke har været tilstrækkelige til dækning af bispedømmets drift, er der med virkning for skatteåret 1967-68 gennemført en fast kirkebidragsordning, der er baseret på ligningslovens § 8 A, alternativt ligningsloven § 14.

Såfremt den med virkning for skatteåret 1968-69 påtænkte ophævelse af fradragsretten for erlagte personlige kirkeskatter tillige skal forstås som en ophævelse af fradragsretten for de bidrag, der ydes af medlemmerne i de anerkendte troessamfund, vil dette stille disse medlemmer betydeligt ringere end medlemmer af folkekirken. Medens kirkeskatten må forventes ophævet efter en skala, der tager hensyn til, at fradragsretten for disse skatter ophæves, således at den enkeltes personlige bidrag svarer til, hvad han hidtil har betalt, har de anerkendte troessamfund ikke denne mulighed. Det beløb, de anerkendte troessamfund skal anvende til opretholdelsen af deres institutioner m. v., vil ikke blive forandret, og eventuelt bortfald af fradragsretten for bidrag hertil betyder derfor i virkeligheden en væsentlig forøgelse af det enkelte medlems ydelse, der derved langt kommer til at overstige det bidrag, medlemmer af folkekirken må betale til opretholdelsen af de folkekirkelige institutioner.

Det vil således være overordentlig vanskeligt for den katolske kirke i Danmark at gennemføre den ovenfor omhandlede kirkebidragsordning, der er nødvendig for bispedømmets drift, såfremt fradragsretten for disse bidrag ophører.

Uanset at de til den katolske kirke i Danmark indbetalte kirkebidrag ikke er nogen skat, skal jeg herefter tillade mig at anmode om, at det ved fremsættelsen af udskrivningsloven *tilkendegives*, at en ophævelse af fradraget for kirkeskat ikke omfatter de særlige kirkebidrag, der betales af medlemmerne af de anerkendte troessamfund.

For biskop Hans L. Martensen.

Henrik Holm-Nielsen,
advokat.

Til udvalget vedrørende forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1967-68.

20 Udvalgenes betænkninger m. m.

Bilag 5.**REPRÆSENTANTERNE FOR DET MOSAISKE
TROESSAMFUND I KØBENHAVN**

København, den 15. marts 1967.

Repræsentanterne for Det mosaiske Troessamfund tillader sig herved høfligst at rette henvendelse til udvalget med anmodning om, at der i udskrivningsloven for skatteåret 1968-69 ikke foretages ændring i den adgang, der hidtil har været gældende, til at bringe de af troessamfundets ledelse pålignede bidrag til fradrag i medlemmernes skattepligtige indkomst, jfr. ligningslovens § 14.

Med hjemmel i Anordningen for Det mosaiske Troessamfund af 1814 og det til denne anordning knyttede reglement har Det mosaiske Troessamfunds ledelse stedse været berettiget til at påligne troessamfundets medlemmer et årligt bidrag beregnet i forhold til den enkeltes indkomst. Disse bidrag har således været obligatoriske for troessamfundets medlemmer, bl. a. derved at troessamfundet har direkte udpantningsret for ikke-betalte bidrag. Ligningen foretages af ligningsmænd valgt af Københavns magistrat efter indstilling af troessamfundets delegeretforsamling. Disse bidrag har kunnet fradrages ved opgørelsen af de enkelte medlemmers skattepligtige indkomst, jfr. bl. a. Meddelelser fra Ligningsdirektoratet, 1. hæfte, januar 1967, side 91, en ret, der også gælder for de andre anerkendte troessamfund.

De gennem denne ligning indkomne midler, der drejer sig om ca. 800.000-900.000 kr., anvendes til opretholdelse af troessamfundets institutioner, herunder administration af ministerialprotokol, kirkegårde, synagoge, skoler og stiftelser.

Såfremt en ophævelse af fradragsretten

for erlagte personlige kirkeskatter tillige skal forstås som en ophævelse af fradragsret for de bidrag, der ydes af medlemmerne i de anerkendte troessamfund, vil dette stille disses medlemmer betydeligt ringere end medlemmer af folkekirken. Medens kirkeskatten — under en eller anden form — må forventes opkrævet efter en skala, der tager hensyn til, at fradragsretten for disse skatter ophæves, således at den enkeltes personlige bidrag svarer til, hvad han hidtil har betalt, har de anerkendte troessamfund ikke denne mulighed. Det beløb, de anerkendte troessamfund skal anvende til opretholdelsen af deres institutioner, vil ikke blive forandret, og eventuelt bortfald af fradragsretten for bidrag hertil betyder derfor i virkeligheden en væsentlig forøgelse af det enkelte medlems ydelse, der derved langt kommer til at overstige det bidrag, medlemmer af folkekirken må betale til opretholdelsen af de folkekirkelige institutioner. Det vil være et ganske overordentlig vanskeligt problem for Det mosaiske Troessamfund at fremskaffe de beløb, der er nødvendige til troessamfundets drift, såfremt fradragsretten for disse bidrag ophører.

Uanset, at de af troessamfundet opkrævede ligningsbidrag ikke er nogen skat, tillader man sig høfligst at anmode om, at det ved fremsættelse af udskrivningsloven *tilkendegives*, at en ophævelse af fradragsret for kirkeskat ikke omfatter de særligt hjemlede ligningsbidrag for de anerkendte troessamfund.

P. r. v.

Leo Fischer,
landsretssagfører,
formand.

Isi Foighel.
professor, dr. jur.